

Ezekkel a gondolatokkal — a kapott felhatalmazás alapján — ismételtén üdvözlöm a tanácskozás valamennyi résztvevőjét és nyitom meg az előkészítő rendezvényt. Kívánom, hogy érezzék jól magukat szeretett városunkban, ahol mi, mai szentesiek éppúgy megtaláljuk munkánk örömeit, mint annak idején *Kosztai József*, aki egyszer így nyilatkozott: „Hogy speciálisan miért lakom éppen Szentesen, arra csak azt mondhatom, hogy ez az a táj, amely leginkább és legegységesebben viseli magán a magyar táj jellegzetességeit. *Csak itt érzem magam jól és csak itt tudok igazán dolgozni*”.

Labádi Sándor, **Szentes városi pártbizottság első titkárának záróbeszédéből**

Tegnap és ma a Hazafias Népfront Országos Tanácsa, a Művelődésügyi Minisztérium és a Magyar Televízió meghívására városunkban tanácskoztak hazánk felszabadulásának 30 éves évfordulója tiszteletére rendezett „Hazai esték” c. honismereti vetélkedőben érdeelt városok és tanárképző főiskolák képviselői.

A vetélkedők társadalmunkban nem újak. Örülünk, hogy a nyilvános vetélkedők kiváló képviselője-művelője, az ország által közismert *Vitrai Tamás* és *Liszkai Tamás* közreműködött és közreműködik, értékes tanácsaival segíti a csapatok felkészítését. Örömeinkre szolgál és munkánk elismerését jelenti, hogy a Hazafias Népfront Országos Titkársága — *Töltési* elvtárs lelkes kezdeményezésével és fáradhatatlan patronálásával — abban a megtiszteltetésben részesítették városunkat, hogy a tapasztalatcsere nálunk rendezték.

A 20 város közötti vetélkedő létrehozása nemes kezdeményezés, amely közelebb hozza a városokat, az egymás közötti tapasztalatcsere ösztönzi saját városunk jobb megismerését, elmélyíti a szocialista hazaszeretetet, azon belül szűkebb szocialista hazánk, városunk szeretetét, ahol élünk és munkálkodunk.

A honismereti munka mozgalommá vált, szinte a várospolitikának részévé. Városépítő munkánknál tanulmányozni kell a város múltját, jelenét, sajátos arculatát, hogy helyi politikánk összhangban álljon városunk munkásmozgalmi hagyományaival, lakosságunk érzelmeivel és adottságainkkal. Mindezt a honismereti munka — ha megfelelően kap részünkről támogatást és elismerést — nagyban elősegítheti. Meg kell találni benne azt a hajtóerőt, amely a város fejlődését növeli.

Egyik neves költőnk gondolata, hogy nagyobb, kiterjedtebb életet nyerünk, ha megismerjük *dicső elődeink helytállását, küzdelmét, átvesszük a mára is érvényes tapasztalatokat és erőt merítünk az ő hitükből is*. Ezzel tágabb lesz a szülőföld, a haza, a magyarság fogalma és *éppen ezért van értelme a honismereti munkában a múlt feltárásának, a bennünket körülvevő értékek felkutatásának helyi vagy országos viszonylatban*. Ehhez kapcsolnám azt a mondást, hogy: „*A múlt tisztelete és megbecsülése, a jelen folyamatosságának záloga.*” Nemzedékek egymásra következő erőfeszítése nélkül nem képzelhető el a jelenhez vezető út és ez kis és nagy közösségekre egyaránt érvényes.

Csak örömmel lehet üdvözölni az iskolákban, üzemekben, a fiatalok és munkások körében megindult honismereti mozgalmat. A vállalat, az üzem múltjának, történetének feltárásával, a mezőgazdasági, az ipari *termelés fordulópontjainak* megismerésével és megismertetésével a fiatal

munkásgenerációkban fejlesztik ki a ragaszkodást, a társadalmi kötelezett-ségtudatot a közvetlen munkahelyhez, a szülővároshoz. Ebben még nagy tartalékok vannak városunkban is.

Az országos honismereti vetélkedő mindezt csak erősíteni fogja. Erősíti azt a törekvést, hogy ha nem is mindenben, de valamiben, amelyre leginkább alkalmasak vagyunk, elsők között legyünk. Nem mint vetélytárs, nem elvtelen kivagyiságból, rátartai nagyképűségből, hanem azzal a szerény páatosznélküliséggel, amely a helyi legkiválóbb adottságokat segíti feltárni, amelyre ma vetélkedés nélkül is országos mozgalom indult. Csak gondoljunk a különböző párt- és kormányprogramokra, azokban való részvételre és a megvalósítás során elért eredményekre.

Ma a lehetőségek és a cselekvés határai szélesek! A felgyorsult élettempó, a szocializmus megnövekedett ereje ösztönöz az adottságok valóra váltására, a cselekvésre, a még több, jobb akarására.

A most induló vetélkedő sorozat mindezt az ország elé tárja. Szorgalmazni fogja, kedvet ébreszt a reális, elérhető célok megvalósítására, a szervező munkára, segíti felsorakoztatni mindazt az erőt, amely az értelmes cél elérése érdekében munkálkodni akar és áldozatokra is képes. A városok közötti vetélkedő jelentőségét az adja, hogy hazánk felszabadulása 30. évfordulója megünneplésének tiszteletére indul.

Tudjuk, hogy városaink hol álltak 30 évvel ezelőtt. Azt is, hogy hol tartunk ma. Az elmúlt 30 év a nagy tettek évtizedei voltak: az álmos kis városok felébredtek. Felszámoltuk a feudális maradványokat, a tőkés gazdasági rendszert, megvalósítottuk a szocialista iparosítást, a mezőgazdaság átszervezését, *növekedett a dolgozó emberek életszínvonala, a szociális, a kulturális, az egészségügyi ellátás, növekedett a dolgozók műveltségi színvonala.* E történelmi változás valamennyi városunkban nagy eredményt hozott, amelyről büszkén számolhatunk be ország-világ előtt. Szentes város a múltban — *Németh László* szavaival élve — „fülledt, lezárt szelence” volt. Bár itt volt a megyeszékhely, de nem dicsekedhetett semmi különös látnivalóval. Ma az ipar dinamikusan fejlődik, a mezőgazdaság pedig a korszerűsödés néhány vonatkozásában az országos átlagnál is jobban halad és a város szellemi, kulturális eredményei is közismertek. Ma nem a kényelmes szemlélődés, az ábrándozás korát éljük, nem az üres tűnődés, a „mindent mástól várás” állapotában vagyunk, hanem a szabadidőben is szerszámot fogunk, hogy a város szebbé valjon, több járdája, óvodája és vízvezetéke, csatornája legyen. A mi városunk hazánk egy kis darabkája, életünk, tevékenységünk, jellemünk, felfogásunk, szocialista eredményeink hordozója. *Megbecsüljük benne a régit, az újat és erre a magatartásra igyekszünk ránevelni másokat is,* éppen a honismereti munka segítségével. Akárcsak másutt az országban, büszkék vagyunk városunkra — persze elfogultság nélkül — és azt kívánom hazánk többi városának is, hogy fejlődésével, felvirágzásával azoknak a *honismereti gyűjtőknek is adjon munkát, akik majd a későbbi évtizedekben veszik át tőlünk a stafétabotot.* A vetélkedő hozzon felszínre sok-sok értéket, lakosságunk ismerje meg jobban az ország értékeit.

Lelkes, öntevékeny munka folyik most országszerte, amelynek lendületet ad a felszabadulási ünnepségre való készülődés. Ha ezzel a honismereti találkozóval, tapasztalatcserével bármilyen kis mértékben is, hozzá tudunk járulni mindnyájunk közös ügyéhez, mindenekelőtt az áprilisban induló „Hazai esték” nevet viselő vetélkedősorozathoz, akkor a találkozó betöltötte célját.